

JUSTITS MINISTERIET

Dato: 10. oktober 2019
Kontor: Internationalt Politikontor
Sagsbeh: Emil Thomas Hilligsøe Thomsager
Sagsnr.: 2019-614-1077
Dok.: 1241272

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Retsudvalg om afgivelse af indlæg i EU-Domstolens sag C-505/19, WS mod Bundesrepublik Deutschland

1. Indledning

Verwaltungsgericht Wiesbaden i Tyskland har forelagt seks præjudicielle spørgsmål for EU-Domstolen om fortolkningen af princippet om forbud mod dobbeltstraf og reglerne om databeskyttelse på området for Interpols¹ arbejde. Navnlige det femte spørgsmål er af dansk interesse.

Det femte spørgsmål vedrører, hvorvidt Interpol råder over et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau, når der samtidig ikke er truffet afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i medfør af artikel 36 i retshåndhævelsesdirektivet² og/eller fastsat bestemmelser om fornødne garantier, jf. artikel 37.

2. Sagens faktiske omstændigheder

Den konkrete sag drejer sig om, at Interpol har registreret en efterlysning (en såkaldt "Red Notice"), som hidrører fra en stat uden for EU, og hvor efterforskningen af den person, som efterlysningen vedrører (sagsøger i den tyske sag), blev indstillet af en tysk anklagemyndighed mod betaling af et pålagt beløb.

Sagsøger har bl.a. gjort gældende, at medlemsstaternes behandling af personoplysninger om ham registreret hos Interpol som en "Red Notice" er i strid med retshåndhævelsesdirektivet, idet behandling efter direktivets artikel 8, stk. 1, kun er lovlig, hvis den sker på grundlag af EU-retten. Det følger

¹ Den Internationale Kriminalpolitiorganisation

² Direktiv (EU) 2016/680. Implementeret i dansk ret ved lov nr. 410 af 27. april 2017 om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

endvidere af 25. betragtning til retshåndhævelsesdirektivet, at grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder med hensyn til elektronisk behandling af personoplysninger skal sikres ved udvekslingen af personoplysninger med Interpol. På den baggrund anfører sagsøger, at medlemsstaterne alene må behandle oplysninger registreret hos Interpol, der er i overensstemmelse med EU-retten.

Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke foreligger en afgørelse fra EU-Kommissionen om tilstrækkeligheden af Interpols databeskyttelsesniveau, jf. retshåndhævelsesdirektivets artikel 36.

3. Den danske interesse i sagen

Regeringen afgiver indlæg i sagen, fordi den rejser principielle spørgsmål om kompetente myndigheders adgang til at udveksle personoplysninger med tredjelande og internationale organisationer – herunder en organisation som Interpol – i medfør af retshåndhævelsesdirektivet.

4. Regeringens synspunkter i sagen

Til brug for besvarelsen af spørgsmål fem om, hvorvidt Interpol råder over et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau, når der ikke er truffet afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i medfør af artikel 36 i retshåndhævelsesdirektivet og/eller fastsat bestemmelser om fornødne garantier i medfør af artikel 37 i direktivet, vil regeringen gøre to argumenter gældende.

For det første vil regeringen argumentere for, at EU-Domstolen bør udvise tilbageholdenhed i forhold til EU-Kommissionens kompetence efter retshåndhævelsesdirektivets artikel 36 til at vurdere, hvorvidt et tredjeland, et område eller en eller flere specifikke sektorer i et tredjeland, eller en international organisation sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. Mens EU-Domstolen utvivlsomt har kompetence til at vurdere, hvorvidt EU-Kommissionens afgørelser er korrekte, vil det være at foregribe en endnu ikke truffet afgørelse, hvis EU-Domstolen – allerede inden EU-Kommissionen har truffet en afgørelse – vurderer, hvorvidt Interpol har et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.

For det andet vil regeringen argumentere for, at uanset at EU-Kommissionen ikke har truffet afgørelse om, hvorvidt beskyttelsesniveauet hos Interpol er tilstrækkeligt, kan EU-medlemsstaterne fortsat udveksle oplysninger med Interpol i medfør af artikel 37 i retshåndhævelsesdirektivet.

I medfør af retshåndhævelsesdirektivets artikel 37 kan medlemsstaterne, hvor der ikke er truffet afgørelse af Kommissionen, jf. artikel 36, stk. 3, overføre oplysninger, hvis der er givet de fornødne garantier i et juridisk bindende instrument, der sikrer beskyttelsen af personoplysninger (stk. 1, litra a), eller hvis den dataansvarlige har vurderet samtlige de forhold, der har indflydelse på overførslen, og på grundlag af denne vurdering, konkluderer, at de fornødne garantier for beskyttelsen af personoplysninger er til stede (stk. 1, litra b).

Det er således op til de dataansvarlige³, kompetente myndigheder i de enkelte medlemsstater at vurdere, hvorvidt der foreligger fornødne garantier i et retligt bindende instrument, eller om der på baggrund af en konkret vurdering af alle forhold i forbindelse med overførslen af personoplysninger kan konkluderes, at der findes de fornødne garantier, hvad angår beskyttelsen af personoplysninger. Sidstnævnte kræver imidlertid, at den dataansvarlige konkret underretter tilsynsmyndigheden herom, samt at der stilles relevant dokumentation til rådighed for tilsynsmyndigheder om f.eks. begrundelsen for overførslen mv.

Interpols behandling af personoplysninger er underlagt Interpols Rules of Processing Data (RPD), der er et retligt bindende regelsæt. Regelsættet indeholder en række nærmere angivne betingelser for behandling af personoplysninger.

Regeringen vil i den forbindelse argumentere for, at Interpols RPD udgør et retligt bindende dokument som krævet i retshåndhævelseslovens artikel 37, stk. 1, litra a, der sikrer de fornødne garantier, hvad angår behandlingen af personoplysninger.

Regeringen vil endvidere argumentere for, at retshåndhævelsesdirektivets artikel 37, stk. 1, litra b, efter omstændighederne vil kunne danne selvstændigt grundlag for overførsel af oplysninger til Interpol.

Regeringen vil endelig argumentere for, at hvis det femte spørgsmål skal forstås således, at EU-Domstolen skal tage stilling til, om Unionens medlemslande kan overføre oplysninger til Interpol, hvis hverken retshåndhævelsesdirektivets artikel 36 eller 37 finder anvendelse, vil en overførsel af

---

³ Det følger af direktivets betragtning 64, at der kun bør finde overførsel sted ved kompetente myndigheder, der fungerer som dataansvarlige, medmindre databehandlere har fået udtrykkelige instrukser om overførsel på vegne af dataansvarlige.

personoplysninger efter omstændighederne kunne finde sted i medfør af retshåndhævelsesdirektivets artikel 38.